

CORRECTIONELE RECHTBANK VAN BRUSSEL,

6 SEPTEMBER 1994

In zake: v.z.w. Liga voor Mensenrechten

Tegen: Koen D en Hans C

(...)

1. Overwegende dat door rechtstreeks gedaagde Koen D vooreerst de onbevoegdheid *ratione loci* wordt opgeworpen.

Dat volgens deze partij hij woonachtig is te Antwerpen en “*aldaar tot het Vlaams Blok is toegetreden, alwaar hij zijn bijdrage betaald heeft en zijn lidkaart bekomen heeft*”.

Dat één van de aan deze rechtstreeks gedaagde partij ten laste gelegd feit erin bestaat dat hij lid is van het Vlaams Blok, dewelke, in de stelling van de rechtstreeks dagende partij, een groep of een vereniging is die openlijk en herhaaldelijk rassendiscriminatie of rassenscheiding bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in art. 444 van het Strafwetboek (schending van art. 3 van de wet van 30 juli 1981).

Dat de door de rechtstreeks dagende partij aangehaalde publicaties over het ganse land verspreid worden en het Vlaams Blok, als politieke partij, over het ganse land aanhangers heeft.

Dat in dergelijke omstandigheden de huidige gevatte rechtbank wel degelijk bevoegd is *ratione loci*.

2. Overwegende dat de rechtstreeks dagende partij in haar rechtstreekse dagvaarding, betekend op 22 december 1993, de rechtstreeks gedaagden, namelijk Koen D en Hans C, verwijt deel uit te maken van een groep of vereniging die openlijk en herhaaldelijk rassendiscriminatie of rassenscheiding bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in art. 444 SW.

Dat de Liga zich voor haar bewijsvoering in haar rechtstreekse dagvaarding onder andere steunt op verschillende artikels, voornamelijk gepubliceerd in het weekblad “Vlaams Blok” en op het 70-puntenprogramma van de politieke partij, het Vlaams Blok.

Dat de geciteerde publicaties in de rechtstreekse dagvaarding niet ondertekend lijken te zijn door één van de rechtstreeks gedaagden.

Dat verder o.m. 20 bijkomende artikels worden neergelegd die wel van de hand van één der rechtstreeks gedaagden zijn, en allen verschenen zijn in het tijdschrift “Vlaams Blok”.

Dat deze bijkomende stukken tevens werden neergelegd ter ondersteuning van de stelling ingenomen door de Liga en hoger uiteengezet.

Overwegende dat de Liga in besluiten voorhoudt dat zij de rechtstreeks gedaagden enkel vervolgd wilt zien op grond van art. 3 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden.

Dat het echter aan de rechtbank toekomt, en alleen aan haar, om de aan de rechtstreeks gedaagden ten laste gelegde feiten naar behoren te kwalificeren.

Dat een rechtstreekse dagvaarding immers geen kwalificatie aanhangig maakt bij het vonnisgerecht, maar wel de feiten vermeld in de stukken van het onderzoek of van het opsporingsonderzoek (cf. A De Nauw. Correctioneel procesrecht, deel II, p. 49).

Dat het derhalve aan de rechtbank dan ook toekomt alle stukken uitgaande van de rechtstreeks dagende partij aan een grondig onderzoek te onderwerpen en op grond hiervan de aan de rechtstreeks gedaagden ten laste gelegde feiten te kwalificeren.

Dat gelet op wat hieraan voorafgaat, de aan de rechtstreeks gedaagden ten laste gelegde feiten als volgt dienen gekwalificeerd te worden.

Te Brussel, en bij samenhang elders in het Rijk, tussen 1 januari 1982 en 31 december 1992, meermaals, om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks meegewerkt te hebben om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

- A. In de omstandigheden genoemd in art. 444 SW aangezet te hebben tot discriminatie, rassenscheiding, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens het ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van deze leden of sommige onder hen (art. 1.2° van de wet van 30 juli 1981).
- B. In de omstandigheden genoemd in art. 444 SW aan zijn voornemen tot rassendiscriminatie publiciteit te hebben gegeven (art. 1.3° van de wet van 30 juli 1981).
- C. Te behoren tot een groep of tot een vereniging die openlijk en herhaaldelijk rassendiscriminatie of rassenscheiding bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in art. 444 SW, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking te hebben verleend (art. 3 van de wet van 30 juli 1981).

Dat het in het licht van deze kwalificaties behoort, thans het twistpunt hangende tussen de beide gedingvoerende partijen te onderzoeken.

3. Overwegende dat, en dit volledigheidshalve, door de rechtstreeks gedaagde partij, Hans C, zijn lidmaatschap aan het Vlaams Blok, in twijfel wordt getrokken.

Dat een dergelijk middel getuigt van een verregaande vorm van hypocrisie en de uiting is van een onbestaand respect voor recht en rechtstaat.

Dat de rechtspraak deze partij eraan herinnert dat zij afgevaardigd beheerder is van het Nationalistisch Vormingsinstituut, afgekort NVI genaamd, dat tot doel heeft te voorzien in de politieke vorming van de mandatarissen, kaderleden, militanten en leden van het Vlaams Blok.

4.1 Overwegende dat thans dient onderzocht te worden of de rechtbank bevoegd is ratione materiae.

Dat, meer bepaald, dient nagegaan te worden of de aan de rechtstreeks gedaagden verweten feiten geen persmisdrijf uitmaken.

Dat krachtens art. 98 van de vroegere grondwet, thans art. 150 van de gecoördineerde grondwet van 17 februari 1994 (BS 17 februari 1994) een persmisdrijf alleen door een jury mag beoordeeld worden.

4.2 Overwegende dat een persmisdrijf de aanwezigheid veronderstelt van hiernavolgende objectieve elementen :

- a) de uiting van een strafbare mening
- b) in een geschrift
- c) dat door middel van een pers werd gedrukt
- d) en verspreid.

Dat onderzocht moet worden of deze bestanddelen in casu bestaan.

a) de uiting van een strafbare mening :

Overwegende dat Hans C in een artikel, verschenen in het Vlaams Blok, een vurig pleidooi houdt voor het behoud van de apartheid in Zuid-Afrika en het hierbij heeft over *“op en neer wippende negers tijdens een begrafenis - de Hollandse hyena’s en de Zweedse passiesprekers tegen apartheid - wij schamen ons voor ons blank zijn. Daarom laten wij ons de les spellen door een partij staten als Zambia, Zimbabwe (voor mij nog steeds Rhodesië), Mozambique, Tanzania, Ethiopië (voor mij nog steeds Abessinië) e.a.*

Dat, steeds van de hand van Hans C, een ander artikel verscheen, tevens gepubliceerd in het tijdschrift “Vlaams Blok” waarin hij zijn ongenoegen uitdrukt over een toegestane betoging *“die zich solidair verklaarde met de Jihad-beweging”* waardoor volgens de schrijver 500.000 gastarbeiders van niet-Europese afkomst hier in alle rust en stilte de weg kunnen bereiden die door hun geestesgenoten zal gebruikt worden om Europa te ontwrichten.

Dat, nog steeds volgens geciteerde auteur, een dergelijke *“dreigende (r)evolutie gesteund wordt door de algemene linkse gemeenschap in dit land”* die *“de solidariteit met de gastarbeiders huldigt en de integratie verdedigt”* hetgeen volgens de auteur *“de nakende ontwrichting van het Avondland betekent.”*

Dat geciteerde passage overigens aangekruist werd door de rechtstreeks dagende partij als zijnde één van de uitingen die wijzen op een racistische inborst.

Dat het begrip mening in de traditionele betekenis inhoudt het uiten van een idee, een gedachte-inhoud, een waardeoordeel, een aanbeveling, een kritische stellingname, een opinie, kortom een activiteit van de zich uitdrukken menselijke geest.

Dat hoger geciteerde passage duidelijk de mening vertolkt van rechtstreeks gedaagde sub 2.

Dat mocht bewezen zijn dat dergelijke meningsuiting voldoet aan de vereisten gesteld in art. 1 van de wet van 30 juli 1981 de rechtstreeks gedaagde partij sub. 2, hierdoor een misbruik van mening zou hebben gemaakt, welk misbruik een gedraging uitmaakt in de strafwet voorzien.

b) in een geschrift, dat door middel van een pers werd gedrukt en verspreid

Overwegende dat ook deze voorwaarden vervuld zijn daar het meningsuitingen betreft, gepubliceerd in het tijdschrift “Vlaams Blok” en dat verspreid wordt door het ganse land.

Dat overigens de mogelijkheid alleen dat een groot aantal personen kennis neemt van de publicatie, volstaat (cf. Pand 2 : TV Délit de presse, nr. 111 tot 124).

4.3 Overwegende dat hieruit alleen kan besloten worden dat voorgaande feiten een persmisdrijf uitmaken die tot de uitsluitende bevoegdheid behoort van het Hof van Assisen.

5. Overwegende dat alleen het Assisenhof bevoegd is om te oordelen over feiten, waarvan minstens één een persmisdrijf vormt en de andere ermee samenhangen (Cass. 28 mei 1985, R.W. 1985-1986, 2854)

Om deze beweegredenen,

DE RECHTBANK

(. . .)

Rechtsprekend na tegenspraak

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de hierboven beschreven tenlasteleggingen in hoofde van beide rechtstreeks gedaagden.

Laat de kosten van de openbare akte ten totale bedrage van 126 frank te laste van de rechtstreeks dagende partij.

En rechtsprekend over de eis van de rechtstreeks dagende partij;

Overwegende dat uit de hierboven aangehaalde beschouwingen volgt dat de rechtbank onbevoegd is om uitspraak te doen over de eis van de rechtstreeks dagende partij.

Om deze redenen, de rechtbank :

Verklaart zich onbevoegd om de eis van de rechtstreeks dagende partij te beslechten.

Laat de door haar gedane kosten ten hare laste.